

Et desitjo un amor de veritat

On aprenguis a mesurar-te: ara estima't una mica més, ara castiga't una mica menys

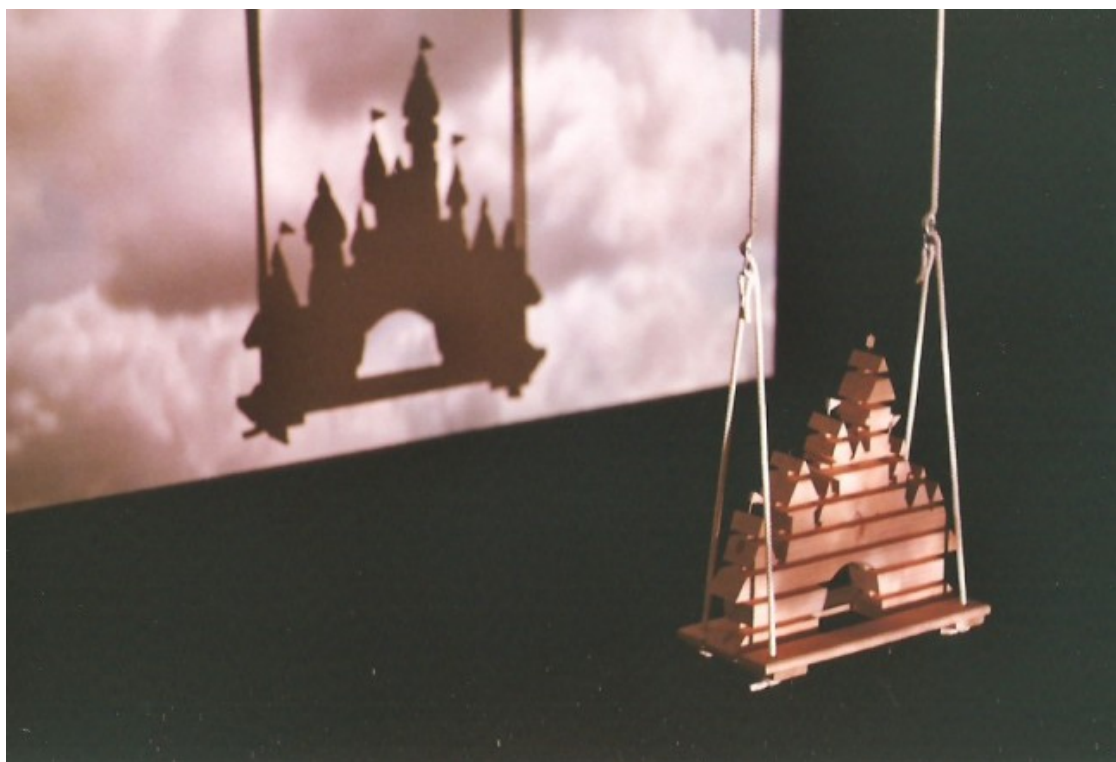

Foto: girl/afraid

Et desitjo un any on t'acompanyin els qui brillen i et fan brillar. On les cabòries no se't transformin en obsessions, d'aquelles que t'esgoten fins a no poder més. On aprenguis a mesurar-te: ara estima't una mica més, ara castiga't una mica menys. I t'aturis i respiris (a fons) els moments, bons i dolents. On sàpigues què et fa por i que la por, per molt punyetera que sigui, t'ajudi a anar una mica més lluny. On carreguis menys pesos i caminis més recta. On escriguis més i llegeixis i diguis, mira, quina raó té aquesta frase. I la subratllis, per si mai li fa falta a algú (o a tu).

Et desitjo un amor de veritat. I coses ben petites: una cançó que et faci tremolar, que et preguntin com estàs al moment que més ho necessitis, aquelles converses llarguíssimes que no voldries que s'acabessin mai. Què et diré jo, coses ben normals, però de debò. I també aquelles tan peculiars que t'omplen: un jardí verdíssim, o un bosc on escoltis -de no saps on- com corre un riu i com trenques un branquilló mentre camines, la finestreta d'un avió on veus com deixes enrere Barcelona, viatjar sola i que passi el que hagi de passar, el sol escalfant-te la cara, saber que encara queda llenya per allargar el foc.

Una il·lusió fidel i reptes que et facin créixer. Que recordis per què ets aquí. Que reconeguis qui et fa mal o a qui fas mal. Que cuidis i no oblidis. Que tinguis present que el futur no sempre és allò que esperes. Que en aquests nous dies i vespres i nits siguis més llum que cendra.